

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 494

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 iunie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
531/930/803. — Ordin al ministrului economiei, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2017 pentru Societatea „Uzina Mecanică Mija” — S.A. — filiala Companiei Naționale „ROMARM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	2–4
532/934/804. — Ordin al ministrului economiei, al ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2017 pentru Societatea „Uzina Mecanică Cugir” — S.A. — filiala Companiei Naționale „ROMARM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	5–7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 19 din 14 iunie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	8–15

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI Nr. 531 din 29 mai 2017	MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE Nr. 930 din 26 iunie 2017	MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE Nr. 803 din 9 iunie 2017
--	---	---

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2017 pentru Societatea „Uzina Mecanică Mija” — S.A. — filiala Companiei Naționale „ROMARM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale,

ministrul economiei, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2017 pentru Societatea „Uzina Mecanică Mija” — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
Mihai Tudose

Ministrul
finanțelor publice,
Viorel Ștefan

p. Ministrul muncii
și justiției sociale,
**Adrian Marius
Rîndunică,**
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI

Societatea „Uzina Mecanică Mija” — filiala Companiei Naționale „ROMARM” — S.A.

Cod unic de înregistrare: RO 2978636

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2017

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2017 - mii lei -
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	106.580
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	104.080
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	2.500
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	88.508
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	86.008
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	51.373
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	82
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	32.628
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	27.352
		C1 ch. cu salariile	13	21.848
		C2 bonusuri	14	5.504
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	0
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	214
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	5.062
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	1.925
	2	Cheltuieli financiare	20	2.500
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	18.072
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	2.904
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	15.168
	1	Rezerve legale	25	799
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	14.369

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
8		Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	7.785
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	6.584
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	21.380
	1	Alocații de la buget	44	1.035
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	21.380
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	675
	2	Nr.mediu de salariați total	49	675
	2a	Nr.mediu de salariați în nucleu aferent filialelor din structura companiei	49a	
		Venituri conform O.U.G. 95/2002	49b	
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	2.970
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.643
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	154
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	830,4
	8	Plăți restante	55	60
	9	Creanțe restante	56	455

MINISTERUL ECONOMIEI Nr. 532 din 29 mai 2017	MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE Nr. 934 din 26 iunie 2017	MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE Nr. 804 din 9 iunie 2017
--	---	---

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2017 pentru Societatea „Uzina Mecanică Cugir” — S.A. — filiala Companiei Naționale „ROMARM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale,

ministrul economiei, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și justiției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2017 pentru Societatea „Uzina Mecanică Cugir” — S.A. — filiala Companiei Naționale „ROMARM” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
Mihai Tudose

Ministrul finanțelor
publice,
Viorel Ștefan

p. Ministrul muncii
și justiției sociale,
**Adrian Marius
Rîndunică,**
secretar de stat

MINISTERUL ECONOMIEI

Societatea „Uzina Mecanică Cugir” — S.A. — filiala Companiei Naționale „ROMARM” — S.A.

Sediul/Adresa: Str. 21 Decembrie 1989 nr. 1, Cugir, județul Alba

Cod unic de înregistrare: RO1769224, J01/40/1999

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2017**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2017 -mii lei-
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	186.115
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	173.675
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	12.440
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	146.190
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	134.090
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	70.572
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	1.450
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	54.747
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	45.613
		C1 ch. cu salariile	13	37.900
		C2 bonusuri	14	7.713
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	145
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	239
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	8.750
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	7.321
	2	Cheltuieli financiare	20	12.100
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	39.925
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	6.940
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	32.985
	1	Rezerve legale	25	2.337
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	30.648
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plații dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2017 -mii lei-
0	1	2	3	4
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite actionarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	6.700
	1	Alocații de la buget	44	1.300
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	6.700
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	1.217
	2	Nr.mediu de salariați total	49	1.197
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	3.093
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.681
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	147
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	785,5
	8	Plăți restante	55	0
	9	Creanțe restante	56	17.650

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 19

din 14 iunie 2017

Dosar nr. 1.143/1/2017

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a
Înaltei Curți de Casație și
Justiție
Lucia Rog — judecător la Secția penală
Geanina Cristina Arghir — judecător la Secția penală
Silvia Cerbu — judecător la Secția penală
Marius Dan Foițoș — judecător la Secția penală
Simona Daniela Encean — judecător la Secția penală
Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală
Ionuț Mihai Matei — judecător la Secția penală
Ana Maria Dascălu — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, prin încheierea din data de 29 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.177/118/2016/a1, prin care, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: *„Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, în cauzele în care pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe celor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva persoanei juridice, s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, reprezentarea persoanei juridice se realizează de către mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal sau de practicianul în insolvență, în ordinea și condițiile stabilite de textul legal, sau instanța de judecată poate opta între cei doi, înlăturând pe mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal”*.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Oana-Valentina Temerel, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, doamna judecător Lucia Rog, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Eleonora Centea.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că au transmis puncte de vedere asupra chestiunii de drept Curțile de Apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Suceava, Târgu Mureș și

Timișoara, instanțele arondate acestora, Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Departamentul de Drept public al Facultății de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara.

De asemenea a învederat că, la data de 16 mai 2017, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus concluzii scrise.

În continuare a arătat că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților la data de 24 mai 2017, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt alte cereri sau excepții de formulat, a solicitat doamnei procuror Eleonora Centea să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 1.143/1/2017.

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța este inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția referitoare la existența unei veritabile chestiuni de drept.

În acest sens a menționat că, potrivit art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție poate fi făcută doar în situația în care există o dificultate reală de interpretare a textelor de lege, care este de natură a naște o îndoială rezonabilă asupra conținutului acestora.

Or, problema a cărei dezlegare se solicită nu reprezintă o reală chestiune de drept.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, dacă pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe s-a pus în mișcare acțiunea penală atât față de persoana juridică, cât și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, aceasta își numește un mandatar pentru a o reprezenta.

De asemenea, alin. (3) al aceluiași articol prevede că, în situația în care persoana juridică nu și-a numit un mandatar, acesta este desemnat, după caz, de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanță, din rândul practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii.

Pe cale de consecință, prevederile art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală sunt redactate în mod clar, inteligibil, neechivoc, neexistând nicio îndoială justificată cu privire la ordinea și modalitatea desemnării mandatarului persoanei juridice.

Față de aceste considerente, în temeiul art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, a solicitat respingerea sesizării ca inadmisibilă.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎN ALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 29 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.177/118/2016/a1, Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: *„Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, în cauzele în care pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe celor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva persoanei juridice, s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, reprezentarea persoanei juridice se realizează de către mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal sau de practicianul în insolvență, în ordinea și condițiile stabilite de textul legal, sau instanța de judecată poate opta între cei doi, înlăturând pe mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal”.*

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a fost sesizată cu judecarea contestației formulate de inculpata G.C. împotriva Încheierii nr. 37 din 1 februarie 2017, pronunțată de Tribunalul Constanța în Dosarul nr. 6.177/118/2016/a1.

Prin Rechizitoriul nr. 356/P/2016 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

— S.C. O.A.C. — S.R.L. pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, în forma prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;

— C.I. pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, în forma prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005;

— N.V. pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, în forma prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005, cu modificările ulterioare;

— G.C. pentru comiterea infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală, în forma prevăzută de art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, art. 35 din Codul penal și art. 48 alin. (1) din Codul penal.

În actul de sesizare s-au reținut următoarele:

— în perioada 23 martie 2012—30 iunie 2013, S.C. O.A.C. — S.R.L., prin administratorii C.I. și N.V., a evidențiat în actele contabile cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, în scopul diminuării creanței fiscale, fiind creat un prejudiciu la bugetul general consolidat al statului în valoare totală de 2.432.615,56 lei, din care impozit pe profit în sumă de 973.046,56 lei și TVA în sumă de 1.459.569 lei;

— în perioada 23 martie 2012—8 august 2012, C.I., în calitate de administrator al S.C. O.A.C. — S.R.L., a evidențiat în actele contabile cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, în scopul diminuării creanței fiscale, fiind creat un prejudiciu la bugetul general consolidat al statului în valoare totală de 82.269,68 lei, din care impozit pe profit în sumă de 32.907,68 lei și TVA în sumă de 49.362 lei;

— în perioada 30 septembrie 2012—30 iunie 2013, N.V., în calitate de administrator al S.C. O.A.C. — S.R.L., a evidențiat în actele contabile cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, în scopul diminuării creanței fiscale, fiind creat un prejudiciu la bugetul general consolidat al statului în valoare

totală de 2.350.345,88 lei, din care impozit pe profit în sumă de 940.138,88 lei și TVA în sumă de 1.410.207 lei;

— în perioada 30 septembrie 2012—30 iunie 2013, G.C., cu intenție, a ajutat-o pe inculpata N.V., administrator al S.C. O.A.C. — S.R.L., să evidențieze în actele contabile cheltuieli care nu au avut la bază operațiuni reale, în scopul diminuării creanței fiscale, fiind creat un prejudiciu la bugetul general consolidat al statului în valoare totală de 2.350.345,88 lei, din care impozit pe profit în sumă de 940.138,88 lei și TVA în sumă de 1.410.207 lei.

Prin Încheierea nr. 37 din 1 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.177/118/2016/a1, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Constanța — Secția penală, în baza art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală a respins ca nefondate cererile și excepțiile invocate de inculpata G.C., a constatat legalitatea sesizării instanței cu Rechizitoriul nr. 356/P/2016 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării cauzei privind pe inculpații S.C. O.A.C. — S.R.L., C.I., N.V. și G.C.

Împotriva acestei încheieri a formulat contestație inculpata G.C.

La termenul din 29 martie 2017, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie investit cu soluționarea contestației formulate de inculpata G.C., din oficiu, a pus în discuție, în conformitate cu art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea stabilirii justei aplicări a dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală.

Prin Încheierea din 31 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.177/118/2016/a1, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, în cauzele în care pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe celor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva persoanei juridice, s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, reprezentarea persoanei juridice se realizează de către mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal sau de practicianul în insolvență, în ordinea și condițiile stabilite de textul legal, sau instanța de judecată poate opta între cei doi, înlăturând pe mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal”.

Totodată, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (2) din Codul de procedură penală a dispus suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În esență, judecătorul de cameră preliminară a reținut că împotriva S.C. O.A.C. — S.R.L. s-a pus în mișcare acțiunea penală și s-a dispus trimiterea în judecată pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, în forma prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005.

De asemenea, și împotriva reprezentantului legal al inculpatei S.C. O.A.C. — S.R.L., numita N.V., s-a pus în mișcare acțiunea penală și s-a dispus trimiterea în judecată pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, în forma prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (3) din Legea nr. 241/2005.

În aplicarea prevederilor art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, numita N.V., în cursul urmăririi penale, l-a desemnat pe numitul Ș.M. să reprezinte societatea inculpată.

În aceste condiții, având în vedere dispozițiile art. 492 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „dacă persoana juridică este reprezentată prin mandatar, numit în condițiile art. 491 alin. (2) și (3), citarea se face la locuința mandatului ori la sediul practicianului în insolvență desemnat în calitatea de mandatar”, S.C. O.A.C. — S.R.L. trebuia să fie citată, în cursul procedurii de cameră preliminară, la locuința mandatului Ș.M.

Prin încheierea de ședință din 7 decembrie 2016, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul Constanța — Secția penală, s-a dispus, în baza art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală, desemnarea unui mandatar din cadrul practicienilor în insolvență.

Totodată, s-a dispus citarea persoanei juridice inculpate potrivit art. 492 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Așadar, s-a constatat că judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul Constanța a dat o altă interpretare dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, respectiv că, indiferent de opțiunea exprimată de reprezentantul legal al societății de a-și desemna un mandatar în condițiile art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, se poate trece peste manifestarea de voință a acestuia și se poate desemna, în condițiile art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală, un mandatar din rândul practicienilor în insolvență.

Prin urmare, judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Constanța a apreciat că este necesară lămurirea acestei probleme, întrucât citarea persoanei juridice inculpate se realizează prin mandatar, la locuința acestuia, iar toate drepturile procesuale recunoscute inculpatei persoane juridice, pe tot parcursul procesului penal, se exercită de către și prin mandatarul desemnat conform art. 491 alin. (2) sau alin. (3) din Codul de procedură penală, drepturi a căror încălcare ar putea conduce la vicierea întregii proceduri, în faza camerei preliminare și la instanța de fond.

S-a arătat că de modul de interpretare a dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală depinde aplicarea dispozițiilor art. 492 alin. (2), art. 108 alin. (2), art. 374, art. 375, art. 378, art. 388 și art. 389 din Codul de procedură penală întrucât, neputându-se stabili persoana care are calitatea de mandatar, persoana fizică sau practicianul în insolvență, nu se poate cunoaște persoana care va fi citată, căreia să i se aducă la cunoștință drepturile pe care le are, respectiv de a-și desemna un apărător ales, de a fi audiată, de a urma procedura simplificată, de a propune probe, de a participa la dezbateri și de a avea ultimul cuvânt, drepturi esențiale de care depinde respectarea dreptului la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Constanța a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât:

— este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în calea contestației îndreptate împotriva încheierii prin care s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu Rechizitoriul nr. 356/P/2016 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța;

— de lămurirea modului de rezolvare a problemei de drept în discuție depinde nu numai soluționarea contestației prin trimiterea cauzei spre rejudecare la judecătorul de cameră preliminară de la tribunal, dar și soluționarea în continuare a cauzei de către instanța de fond, întrucât prin încheierea atacată cu contestație s-a dispus începerea judecății;

— problema de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii, iar asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe

dispozițiile art. 471 alin. (1) din Codul de procedură penală sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

În ceea ce privește condiția ca de problema de drept în discuție să depindă soluționarea în fond a cauzei, judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de apel a apreciat că aceasta este îndeplinită în speță, deoarece, așa cum Înalta Curte de Casație și Justiție a subliniat în jurisprudența sa, cu ocazia analizării problemelor ce au constituit obiectul deciziilor nr. 11 din 2 iunie 2014 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014) și nr. 10 din 12 aprilie 2016 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 6 mai 2016) pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, condiția de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este îndeplinită atât în cazul în care vizează o normă de drept material, cât și în cazul în care privește o dispoziție de drept procesual.

Or, în cauză, s-a apreciat că, din punct de vedere procesual, între problema de drept în discuție și modul de soluționare a contestației există o relație de dependență, întrucât nelegala stabilire a calității de reprezentant al persoanei juridice inculpate determină nelegala citare și, ulterior, în fața instanței de fond, încălcarea unor dispoziții legale sancționate cu nulitatea absolută sau relativă, conform art. 281 și art. 282 din Codul de procedură penală.

Punctele de vedere ale părților și Ministerului Public

Procurorul, în cadrul concluziilor sale orale, a apreciat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, considerând că prevederile art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală nu necesită o interpretare, ordinea și modalitatea desemnării mandatului fiind clar expuse de dispozițiile legale mai sus menționate.

Inculpații, prin intermediul apărătorilor aleși sau desemnați din oficiu, au apreciat că se impune sesizarea instanței supreme, având în vedere că de modul de interpretare a dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală depinde reprezentarea persoanei juridice de către mandatar sau de către practicianul în insolvență, ambii desemnați în cauză, precum și respectarea drepturilor procesuale ale acesteia.

Punctul de vedere al instanței care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Potrivit art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală „dacă pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, aceasta își numește un mandatar pentru a o reprezenta”.

Conform art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală „în cazul prevăzut la alin. (2), dacă persoana juridică nu și-a numit un mandatar, acesta este desemnat, după caz, de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanță, din rândul practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii. Practicienilor în insolvență astfel desemnați li se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile art. 273 alin. (1), (2), (4) și (5).”

Judecătorul de cameră preliminară de la Curtea de Apel Constanța a apreciat că, în situația în care reprezentantul legal al persoanei juridice inculpate și-a desemnat un mandatar persoană fizică, în condițiile art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, nu se poate trece peste manifestarea de voință a acestuia și să se desemneze un practician în insolvență în condițiile art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală, această ultimă dispoziție legală stabilind explicit cazurile în care judecătorul de cameră preliminară ar fi avut posibilitatea să desemneze un practician în insolvență pentru a reprezenta societatea inculpată în procesul penal.

Având în vedere că în numeroase cauze se omite aplicarea dispozițiilor art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală și se trece la desemnarea directă a practicianului în insolvență ca reprezentant al societății inculpate sau chiar se acceptă, în această calitate, practicianul în insolvență desemnat de instanța civilă în procedura falimentului sau lichidării judiciare, s-a considerat că este necesar să se dea o interpretare acestor dispoziții legale care să uniformizeze practica diferită la nivelul instanțelor. În acest sens s-a făcut trimitere la Dosarul penal nr. 15.074/118/2012 în care a fost trimisă în judecată S.C. V.C. — S.R.L. reprezentată de administratorul judiciar S.I. IPURL, la Dosarul nr. 6.028/118/2015 în care s-a dispus trimiterea în judecată, în calitate de inculpată, a S.C. R.M.C. — S.R.L., reprezentată de administrator judiciar T.C. și la dosarele penale nr. 7.493/118/2014, nr. 8.492/118/2014 și nr. 4.813/118/2015, toate aflate pe rolul Tribunalului Constanța.

III. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție Curțile de Apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara, care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

Cu privire la admisibilitatea sesizării, Curtea de Apel Bacău a apreciat că soluționarea pe fond a cauzei nu depinde de lămurirea chestiunii a cărei dezlegare s-a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării s-au conturat următoarele opinii:

1. **Într-o opinie majoritară**, exprimată de Curțile de Apel Bacău (Tribunalul Bacău, Judecătoria Bacău, Judecătoria Moinești, Judecătoria Roman), Brașov (Tribunalul Covasna, Judecătoria Rupea), București, Cluj (Tribunalul Cluj, Tribunalul Sălaj, Judecătoria Baia Mare), Constanța, Craiova (Tribunalul Olt, Tribunalul Dolj, Tribunalul Mehedinți, Tribunalul Gorj), Galați, Iași (Tribunalul Iași, Tribunalul Vaslui, Judecătoria Vaslui), Oradea (Tribunalul Bihor), Pitești, Suceava, Târgu Mureș (Judecătoria Miercurea-Ciuc, Judecătoria Odorheiu Secuiesc) și Timișoara (Tribunalul Timiș, Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Arad), s-a susținut că reprezentarea persoanei juridice se realizează de către mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal, conform art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală.

În susținerea acestei opinii s-a arătat că dispozițiile art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală devin incidente numai în cazul în care nu s-a procedat la desemnarea unui mandatar persoană fizică, în baza art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, reținându-se, așadar, caracterul subsidiar al dispozițiilor art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală în raport cu dispozițiile art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Astfel, instanța de judecată are obligația de a respecta ordinea și condițiile stabilite de art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, neavând opțiunea de a încălca voința reprezentantului legal prin desemnarea unui practician în insolvență care să reprezinte societatea juridică.

În plus, s-a precizat că, potrivit doctrinei, numirea mandatarului de către persoana juridică reprezintă atât un drept, cât și o obligație a acesteia (D. M. Costin, *Răspunderea persoanei juridice în dreptul penal român*). Totuși, sancțiunea încălcării acestei obligații nu constă în imposibilitatea persoanei juridice de a fi reprezentată în procesul penal, ci doar în aceea că mandatarul va fi numit de organul judiciar ori de instanțele de judecată în condițiile prevăzute de art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală.

De asemenea s-a susținut că, în situația în care societatea se află în procedura insolvenței, se vor aplica prevederile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, și se va desemna ca reprezentant legal administratorul sau lichidatorul judiciar.

Într-o opinie nuanțată, Judecătoria Constanța a apreciat că există o ordine între cele două alineate, respectiv că alin. (2) al art. 491 din Codul de procedură penală are prioritate față de alin. (3) al aceluiași articol, iar în măsura în care există interese contrarii între persoana juridică și reprezentantul legal al persoanei juridice, acestea nu pot avea același mandatar și, în consecință, instanța poate opta între cei doi înlăturând pe mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal. De asemenea, în situația în care asistența juridică este obligatorie conform art. 90 din Codul de procedură penală, instanța va desemna un avocat din oficiu pentru a asigura dreptul la apărare pentru persoana juridică întrucât prezența practicianului în insolvență nu este suficientă.

2. **Într-o opinie minoritară**, exprimată la nivelul Curții de Apel București (Judecătoria Călărași) și al Curții de Apel Brașov (Tribunalul Brașov) s-a susținut că, în cauzele în care pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe celor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva persoanei juridice, s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al acesteia, pentru reprezentarea persoanei juridice instanța va desemna un practician în insolvență.

IV. Examenul jurisprudenței

Instanțele la care au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie sunt: Curtea de Apel Brașov (Judecătoria Brașov), Curtea de Apel București (Tribunalul București, Judecătoria Sectorului 4 București, Tribunalul Giurgiu, Judecătoria Călărași), Curtea de Apel Cluj (Tribunalul Sălaj, Tribunalul Cluj), Curtea de Apel Constanța (Judecătoria Medgidia), Curtea de Apel Craiova (Judecătoria Târgu Jiu, Judecătoria Drobeta-Turnu Severin), Curtea de Apel Suceava (Tribunalul Suceava).

Astfel, prin Încheierea din 27 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.638/197/2016, Judecătoria Brașov — Secția penală a menținut mandatarul numit de reprezentantul legal al societății în cursul urmăririi penale.

Prin Încheierea din 5 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.469/318/2017, Judecătoria Târgu Jiu — Secția penală a pus în vedere inculpatei societate comercială să precizeze dacă o să fie reprezentată, în continuare, de mandatarul indicat în actul de sesizare al instanței sau intenționează să desemneze un alt reprezentant convențional.

Prin încheierile din 28 septembrie 2016 (pronunțată în Dosarul nr. 41.285/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală), respectiv din 10 aprilie 2017 (pronunțată în Dosarul nr. 2.385/1/2016 al Tribunalului Giurgiu) s-a luat act, potrivit dispozițiilor art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, de manifestarea de voință a inculpaților reprezentanți legali ai persoanelor juridice de a desemna un mandatar pentru a reprezenta inculpatele societăți comerciale și s-a dispus ca toate actele de procedură să fie comunicate la domiciliul reprezentantului convențional.

Prin încheierile din 26 septembrie 2014 (pronunțată în Dosarul nr. 2.701/117/2014 al Tribunalului Cluj — Secția penală), respectiv din 3 februarie 2015 (pronunțată în Dosarul nr. 6.350/225/2013 al Curții de Apel Craiova), instanța, având în vedere dispozițiile art. 361 din Codul de procedură penală, a pus în vedere inculpatei societate comercială să își desemneze un mandatar în procesul penal, cu mențiunea că, în caz contrar, se va desemna un reprezentant din rândul practicienilor de insolvență.

Prin încheierile din 28 aprilie 2014 (pronunțată în Dosarul nr. 2.045/256/2014 al Judecătorei Medgidia), respectiv din 16 martie 2015 (pronunțată în Dosarul nr. 1.132/45/2011* al Tribunalului Suceava — Secția penală), constatând că inculpata societate comercială nu și-a numit un mandatar, iar reprezentantul legal al persoanei juridice a fost trimis în judecată pentru aceeași faptă pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a persoanei juridice, instanța a apreciat că devin incidente prevederile art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală și, în consecință, a desemnat un mandatar din rândul practicienilor în insolvență.

Prin Încheierea nr. 76/P/CP din 8 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 15.074/118/2012*/al al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, s-a constatat că inculpatele societăți comerciale au fost reprezentante de practicieni în insolvență, autorizați potrivit legii, aceștia fiind desemnați de organul de urmărire penală în lipsa desemnării unui alt mandatar de către persoana juridică inculpată și menținuți în cursul primului ciclu procesual, precum și de către judecătorul de cameră preliminară pe parcursul procedurii de cameră preliminară. De asemenea s-a reținut că, în situația în care procurorul a desemnat un mandatar în cursul urmăririi penale, acesta va reprezenta persoana juridică în cursul procedurii de cameră preliminară și al judecării, numai în măsura în care intervin modificări care să impună schimbarea mandatului, judecătorul de cameră preliminară putând desemna un altul.

V. Punctul de vedere al Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 274 din 24 aprilie 2017, Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică a înaintat punctul de vedere asupra chestiunii de drept a cărei dezlegare s-a solicitat, apreciind, în esență, că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă întrucât nu sunt îndeplinite condițiile privind:

a) faza procesuală în care poate fi formulată sesizarea, conform dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală;

b) existența unei legături de dependență între lămurirea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei, reglementată în dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală;

c) existența unei veritabile chestiuni de drept, condiție conturată în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

VI. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Singurul punct de vedere transmis a fost cel al domnului lector univ. dr. Flaviu Ciopec, cadru didactic al Departamentului de Drept public al Facultății de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, care a precizat următoarele:

De lege lata, dispozițiile art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală prevăd că „Dacă pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, aceasta își numește un mandatar pentru a o reprezenta”, iar „în cazul prevăzut la alin. (2), dacă persoana juridică nu și-a numit un mandatar, acesta este desemnat, după caz, de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanță, din rândul practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii”. De asemenea, potrivit art. 361 alin. (5) din Codul de procedură

penală „în situația în care în aceeași cauză au calitatea de inculpat atât persoana juridică, cât și reprezentanții legali ai acesteia, președintele verifică dacă inculpatul persoană juridică și-a desemnat un reprezentant, iar în caz contrar, procedează la desemnarea unui reprezentant, din rândul practicienilor în insolvență”.

Prima facie, textele legale în discuție nu necesită o interpretare, ordinea și modalitatea desemnării mandatului fiind clar expuse de dispozițiile normative mai sus menționate. În aceste condiții ar deveni aplicabil *dictum*-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție din considerentele Deciziei nr. 5 din 10 februarie 2016 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016), cap. XIII, paragrafele 8—10, conform căruia „scopul acestei proceduri este de a da dezlegări asupra unor probleme veritabile și dificile de drept. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art. 475 din Codul de procedură penală trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor dispoziții legale neclare, echivoce, care ar putea da naștere mai multor soluții. Interpretarea urmărește cunoașterea înțelesului exact al normei, clarificarea sensului și scopului acesteia, așa încât procedura prealabilă nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate”.

Dictum-ul citat are în vedere două distincții. În primul rând, dacă aplicarea în practică a textului legal a dat naștere mai multor soluții. Așa cum s-a motivat în încheierea de trimitere, aceasta pare a fi situația în cazul aplicării dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, reținându-se că, în numeroase cauze, se trece la desemnarea directă a practicianului în insolvență ca reprezentant al societății inculpate sau chiar se acceptă, în această calitate, practicianul în insolvență desemnat de instanța civilă în procedura administrării sau lichidării judiciare (dosarele nr. 15.074/118/2012, nr. 6.028/118/2015, nr. 7.493/118/2014, nr. 8.492/118/2014 și nr. 4.813/118/2015 ale Tribunalului Constanța). În egală măsură, în doctrină s-a făcut trimitere la o jurisprudență divergentă conform căreia persoana juridică în insolvență a fost reprezentantă de o persoană fizică desemnată de reprezentantul legal urmărit penal (Tribunalul Buzău, Secția penală, Sentința nr. 123 din 14 iulie 2009), de o persoană fizică desemnată de către societate prin hotărârea generală a asociațiilor (Tribunalul București, Secția I penală, Sentința nr. 445 din 6 mai 2011) sau direct prin administratorul judiciar sau lichidator (Judecătoria Bacău, Secția penală, Sentința nr. 984 din 8 iunie 2011).

În consecință, chestiunea de drept în discuție necesită o interpretare aptă să uniformizeze practica diferită existentă la nivelul instanțelor.

În al doilea rând, mai rămâne de lămurit dacă, în speță, „aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate”.

Lectura atentă a întrebării preliminare relevă două aspecte. *Primo*, dacă instanța de judecată poate opta între mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal și practicianul în insolvență, putând înlătura pe mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal. Acest aspect vizează recunoașterea unui drept de opțiune în favoarea instanței de judecată între mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal și practicianul în insolvență. *Secundo*, opțiunea vizează strict pe mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal în raport cu practicianul în insolvență, fără a avea în vedere și alte variante, de exemplu, pe

mandatarul persoană fizică desemnat de adunarea generală a societății urmărite penal. Interpretarea solicitată pe calea hotărârii prealabile nu rezultă în mod automat din textul legal și nu se impune în mod evident, întrucât, pe de o parte, presupune elaborarea unei distincții între instanța de judecată, judecătorul de cameră preliminară și procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, deopotrivă titulari în privința aplicării textului legal în discuție. Pe de altă parte, presupune precizarea întinderii dreptului de opțiune recunoscut titularului.

Astfel, s-a observat în primul rând faptul că, potrivit art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, persoana juridică urmărită penal (aceasta — în expresia fidelă a textului) este cea care își numește un mandatar pentru a o reprezenta, în ipoteza în care s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal. Întrebarea preliminară se referă însă la mandatarul desemnat de reprezentantul legal pentru a reprezenta persoana juridică, fără a aminti de cealaltă situație posibilă în care adunarea generală a asociațiilor/acționarilor desemnează un mandatar.

Art. 218 alin. (1) din Codul civil stipulează că „actele juridice făcute de organele de administrare ale persoanei juridice, în limitele puterilor ce le-au fost conferite, sunt actele persoanei juridice înseși”. Această prevedere este susținută și de art. 209 alin. (1)—(2) din Codul civil, conform căruia „persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale de administrare, de la data constituirii lor. Au calitatea de organe de administrare, în sensul alin. (1), persoanele fizice sau persoanele juridice care, prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice”. În plus, art. 1.919 alin. (1) din Codul civil prevede că „societatea este reprezentată prin administratorii cu drept de reprezentare sau, în lipsa numirii, prin oricare dintre asociați, dacă nu s-a stipulat prin contract dreptul de reprezentare numai pentru unii dintre aceștia”. Art. 75 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 31/1990*), precizează că „dreptul de a reprezenta societatea aparține fiecărui administrator, afară de stipulație contrară în actul constitutiv”, normă valabilă și pentru societățile în comandită simplă (art. 90 din *Legea nr. 31/1990*) sau cu răspundere limitată (art. 197 din *Legea nr. 31/1990*).

În raport cu textele legale amintite, ce trimit la teoria generală a reprezentării persoanei juridice, rezultă că numirea unui mandatar, pentru cazul avut în vedere de art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, pare a fi în competența organului de administrare al acesteia, în speță administratorul social al societății, cât timp față de aceasta nu s-a deschis procedura insolvenței. Dacă s-a declanșat procedura prevăzută de *Legea nr. 85/2014* privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 85/2014*), iar debitorului nu i s-a ridicat dreptul de administrare, reprezentantul legal este administratorul special [art. 5 alin. (1) pct. 4 din *Legea nr. 85/2014*]. Dacă s-a ridicat dreptul de administrare, reprezentantul legal va fi administratorul judiciar [art. 56 alin. (2) din *Legea nr. 85/2014*], iar dacă s-a deschis procedura falimentului, reprezentantul legal este lichidatorul judiciar [art. 56 alin. (2) și art. 63 din *Legea nr. 85/2014*].

Referitor la posibilitatea ca adunarea generală a asociațiilor/acționarilor să desemneze un mandatar care să reprezinte societatea, în ipoteza în care reprezentantul legal este urmărit penal pentru aceleași fapte sau fapte conexe imputabile înseși societății, s-a arătat că potrivit art. 213 din Codul civil „membrii organelor de administrare ale unei persoane juridice trebuie să acționeze în interesul acesteia, cu prudența și

diligența cerute unui bun proprietar”. Dacă în exercițiul mandatului și în legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate, organele de administrare ale persoanei juridice comit fapte licite sau ilicite, acestea obligă însăși persoana juridică [art. 219 alin. (1) din Codul civil]. În consecință, angajarea răspunderii penale față de persoana juridică este consecința faptelor ilicite ale organului de administrare, a cărui răspundere personală poate fi de asemenea angajată [art. 219 alin. (2) din Codul civil]. Prin comiterea respectivelor fapte ilicite se poate prezuma că organul de administrare s-a îndepărtat de la regulile mandatului, de la prudența și diligența unui bun proprietar și de la respectarea interesului persoanei juridice.

În aceste condiții devine legitimă pretenția adunării generale a persoanei juridice de a desemna un reprezentant care să urmărească interesele acesteia în cadrul procesului penal. Această inițiativă a adunării generale nu uzurpă prerogativele administratorului, ci asigură protecția persoanei juridice, ca entitate, dar și a asociaților interesați de funcționarea acesteia. De altfel, art. 194 din *Legea nr. 31/1990* stabilește în competența adunării generale decizia cu privire la urmărirea administratorilor și cenzorilor pentru daunele produse societății, desemnând și persoana însărcinată să exercite această urmărire. Dacă pentru daunele de natură civilă este posibilă desemnarea unui mandatar de către adunarea generală, ar fi de neînțeles de ce nu s-ar putea exercita aceeași prerogativă și în cazul unei urmăririi penale cu efecte mult mai serioase și care a fost provocată de organul de administrare.

Prin urmare, persoana juridică, prin adunarea generală a asociațiilor/acționarilor, are abilitarea legală de a desemna un reprezentant pentru ipoteza prevăzută de art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală. Dacă nu se prevalează de această posibilitate, pentru protejarea intereselor persoanei juridice, instanța de judecată este chemată să opteze între mandatarul desemnat de reprezentantul legal, urmărit penal, și practicianul în insolvență, care, fiind un profesionist, este în măsură să asigure protecția intereselor persoanei juridice în mod rezonabil. În aceeași logică, instanța de judecată are și posibilitatea de a înlătura mandatarul desemnat de reprezentantul legal, cu motivarea că, după momentul punerii în mișcare a acțiunii penale asupra reprezentantului legal și în contextul urmăririi penale a persoanei juridice, capacitatea acestuia de a reprezenta persoana juridică este compromisă prin prisma interesului entității reprezentate.

Cu privire la chestiunea de a ști dacă prerogativa de mai sus trebuie recunoscută doar instanței de judecată, cu excluderea judecătorului de cameră preliminară și procurorului, s-a considerat că o asemenea distincție nu are suport din punct de vedere legal și principial, în condițiile în care interesul persoanei juridice trebuie protejat pe parcursul întregului proces penal. Așadar, s-a apreciat că, din acest punct de vedere, întrebarea preliminară restricționează în mod nejustificat opțiunea între mandatarul desemnat de reprezentantul legal și practicianul în insolvență, strict la faza de judecată.

VII. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 1.095/C/1.114/III-5/2017 din 16 mai 2017 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară a înaintat concluziile formulate de procuror asupra chestiunii de drept a cărei dezlegare s-a solicitat, comunicând, totodată, că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

În concluziile formulate, procurorul a apreciat că sesizarea ce face obiectul cauzei de față este inadmisibilă, nefiind

îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, a arătat că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate a sesizării referitoare la existența unei chestiuni (probleme de drept) ce ar necesita lămuriri sau interpretări.

Potrivit art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție poate fi făcută doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale în ultimă instanță, se pune problema interpretării și aplicării unor dispoziții legale neclare, echivoce, apte să dea naștere mai multor soluții.

Pe cale de consecință, așa cum s-a statuat în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016, și Decizia nr. 6 din 2 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 15 aprilie 2016), este admisibilă întrebarea, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, doar în cazul unei dificultăți reale de interpretare a textelor de lege, care este de natură a naște o îndoială rezonabilă asupra conținutului acestora.

Interpretarea urmărește cunoașterea înțelesului exact al normei, clarificarea sensului și scopului acesteia, așa încât procedura prealabilă nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate.

Or, raportat la cele menționate, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită nu reprezintă o reală problemă de drept generată de dificultăți de interpretare a normei procesual penale ori de opinii divergente exprimate în doctrină sub acest aspect.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, dacă pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe s-a pus în mișcare acțiunea penală atât față de persoana juridică, cât și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, aceasta își numește un mandatar pentru a o reprezenta.

Din modul de reglementare a acestei instituții rezultă fără echivoc că desemnarea mandatarului în ipoteza vizată este un drept al persoanei juridice, de care nu poate fi privată, momentul de la care se naște acest drept fiind acela al punerii în mișcare a acțiunii penale împotriva reprezentantului său legal.

Pe de altă parte, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, neluarea măsurii numirii unui reprezentant convențional de către persoana juridică în ipoteza menționată conduce la desemnarea acestuia de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, judecătorul de cameră preliminară sau de către instanță, din rândul practicienilor în insolvență.

Așadar, această din urmă soluție, reprezentarea judiciară, este oferită de legiuitor doar în cazul în care persoana juridică nu își numește ea însăși un mandatar pentru a o reprezenta, din cuprinsul dispoziției legale nerezultând posibilitatea opțiunii organelor judiciare în alegerea reprezentantului persoanei juridice.

Prin urmare, prevederile art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală sunt redactate de legiuitor în mod clar, inteligibil, neechivoc, neexistând nicio îndoială justificată cu privire la ordinea și modalitatea desemnării mandatarului persoanei juridice.

VIII. Dispoziții legale incidente

Art. 491 din Codul de procedură penală — Reprezentarea persoanei juridice

(1) Persoana juridică este reprezentată la îndeplinirea actelor procesuale și procedurale de reprezentantul său legal.

(2) Dacă pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, aceasta își numește un mandatar pentru a o reprezenta.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), dacă persoana juridică nu și-a numit un mandatar, acesta este desemnat, după caz, de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanță, din rândul practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii. Practicienilor în insolvență astfel desemnați li se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile art. 273 alin. (1), (2), (4) și (5).

Art. 361 din Codul de procedură penală — Pregătirea ședinței de judecată

(...)

(5) În situația în care în aceeași cauză au calitatea de inculpat atât persoana juridică, cât și reprezentanții legali ai acesteia, președintele verifică dacă inculpatul persoană juridică și-a desemnat un reprezentant, iar, în caz contrar, procedează la desemnarea unui reprezentant, din rândul practicienilor în insolvență.

(...)

Art. 492 din Codul de procedură penală — Locul de citare a persoanei juridice

(...)

(2) Dacă persoana juridică este reprezentată prin mandatar, numit în condițiile art. 491 alin. (2) și (3), citarea se face la locuința mandatarului ori la sediul practicianului în insolvență desemnat în calitatea de mandatar.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor este în sensul că sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Astfel, în raport cu textul legal mai sus enunțat, se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor trei cerințe:

— existența unei chestiuni de drept, care să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii;

— soluționarea pe fond a acelei cauze să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării;

— instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

În cauză se constată că instanța care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție este Curtea de Apel Constanța, iar aceasta este investită cu soluționarea dosarului în ultimă instanță (faza contestației împotriva încheierii judecătorului de cameră

preliminară); de asemenea, problema de drept a cărei dezlegare se solicită nu a mai fost supusă examenului instanței supreme nici pe calea unei întrebări prealabile și nici printr-un recurs în interesul legii. Totodată, din relațiile comunicate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție rezultă că aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală apreciază că aceasta nu este îndeplinită.

Așa cum s-a statuat în jurisprudență, scopul acestei proceduri este de a da dezlegări asupra unor probleme veritabile și dificile de drept; sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art. 475 din Codul de procedură penală trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor dispoziții legale neclare, echivoce, care ar putea da naștere mai multor soluții (Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016; Decizia nr. 6 din 2 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 15 aprilie 2016). Interpretarea urmărește cunoașterea înțeleșului exact al normei, clarificarea sensului și scopului acesteia, așa încât procedura prealabilă nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident, încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate. În plus, în situația în care o simplă lectură a textelor legale a căror interpretare se solicită este suficientă pentru a înțelege voința legiuitorului, o intervenție din partea instanței supreme nu este necesară (Decizia nr. 19 din 27 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 1 noiembrie 2016).

Raportând aceste principii jurisprudențiale la circumstanțele prezentei cauze, se constată că dispozițiile art. 491 alin. (2) și (3)

din Codul de procedură penală nu generează absolut niciun fel de dificultăți de interpretare, textele fiind clare, lipsite de orice echivoc.

Astfel, potrivit art. 491 alin. (2) din Codul de procedură penală, dacă pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, aceasta își numește un mandatar pentru a o reprezenta.

Conform art. 491 alin. (3) din Codul de procedură penală, în cazul prevăzut la alin. (2), dacă persoana juridică nu și-a numit un mandatar, acesta este desemnat, după caz, de către procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanță, din rândul practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii. Practicienilor în insolvență astfel desemnați li se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile art. 273 alin. (1), (2), (4) și (5) din Codul de procedură penală.

Rezultă, așadar, cu claritate, că în ipoteza în care, pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe, s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, doar în situația în care persoana juridică nu și-a numit un mandatar, acesta este desemnat de organul judiciar din rândul practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii.

Față de prevederile exprese ale normelor în discuție se constată că nu este necesară o intervenție din partea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, care nu ar putea face altceva decât să reia textele de lege anterior menționate.

Ca atare, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este, din această perspectivă, inadmisibilă, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nefiind investit cu o veritabilă problemă de drept; totodată, această constatare face inutilă analiza celeilalte condiții de admisibilitate, respectiv legătura dintre chestiunea de drept invocată și soluționarea pe fond a cauzei.

Împrejurarea învedereată de instanța de trimitere — faptul că Tribunalul Constanța, în unele dosare, a procedat la desemnarea directă a practicianului în insolvență ca reprezentant al societății inculpate — nu poate determina admisibilitatea sesizării, mijlocul procedural pentru situația în care soluțiile invocate nu sunt total izolate și se conturează o jurisprudență neunitară fiind formularea unei cereri de recurs în interesul legii.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie în Dosarul nr. 6.177/118/2016/a1**, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: „Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 491 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, în cauzele în care pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe celor pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva persoanei juridice, s-a pus în mișcare acțiunea penală și împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, reprezentarea persoanei juridice se realizează de către mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal sau de practicianul în insolvență, în ordinea și condițiile stabilite de textul legal sau instanța de judecată poate opta între cei doi, înlăturând pe mandatarul persoană fizică desemnat de reprezentantul legal”.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 iunie 2017.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE

judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Oana-Valentina Temereș

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

